

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 59. Concilium Aurelianense tertium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Cum Theodebertus Francorum Rex ^{Sæculum VI.}
 flagrante inter Romanos & Gothos bello A. C. 538.
 copias misisset in Italiam, Vigilium
 Papam a Moderico Legato suo consuli
 iussit, qualem Pœnitentiam subire ille
 deberet, qui uxorem fratris sui duxisset.
 Papa præter Rescriptum ad Regem da-
 tum etiam S. Cæsario Arelatensi in illius *Ep. 3. p. 314.*
 Regis Ditione habitanti datis litteris
 mandavit, ut in facti hujus circumstan-
 tias, & Pœnitentis dispositionem inqui-
 reret, deinde Regem edoceret, quantum
 temporis ad illam Pœnitentiam requi-
 reretur, & rogaret, ut hujusmodi scan-
 dala in futurum præcaveret. Causa, quam
 adducit Papa, cur istud negotium S. Cæ-
 sario committat, notari meretur; *Mo-
 dus Pœnitentiæ, inquit, arbitrio Episco-
 porum præsentium relinquendus est, ut
 pro majore vel minore compunctiōe Pœ-
 nitentis etiam Indulgentia concedi possit.*
 Hæc Epistola 13. Martii anno 538. data est.

§. LIX.

Concilium Aurelianense tertium.

Eodem anno septima Maji, seu Nonis
 Mensis tertii, post Paulini junioris
 Consulatum quarto, Regis Childeberti
 vigesimo septimo, Episcopi Regni ipsius
 Aureliæ congregati Concilium celebra-
 runt, quod tertium habetur. Condide-
 runt triginta Canones. In primò decer-
 nitur, Concilia singulis annis esse cele-
*v. Coimt. an.
 538. n. 9.
 Can. 3.*

O o 3

bran-

Sæculum VI. A. C. 538. branda, & declaratur, non esse Episcopis causam legitimam, ob quam venire recusent, si in Ditione diversorum Regum existant. Gallia olim inter Francos, Burgundiones & Gothos divisa, unius Nationis Reges ægre concedebant, ut Episcopi sui ad Concilium in alterius Regno celebrandum migrarent; at sublatum jam erat istud impedimentum, postquam universæ Galliarum Provinciæ Francis, licet in diversis Partibus regnantibus, parebant. Antiqua Electionum forma, ut nempe Episcopus ab Episcopis illius Provinciæ consentientibus Clericis & Civibus eligatur, observari præcipitur. Verisimile est hunc Canonem ideo positum, quod Potestates Sæculares Episcoporum Electionem turbare cœperint.

- c. 11. Clerici, qui cujusquam Patrocinio subnixi officiis suis fungi recusaverint, ex Canone deleantur, & nec stipendia nec munera accipiant.
- c. 19. Si superbia inflati, aut contumacia inflexibiles obedire detrectaverint, ad Communionem Laicam redigantur, donec Episcopo satisfacerint.
- c. 21. Si dato Chirographo, aut juramento factionem inierint, quod antetempus breve in pluribus locis factum fuerat, pro Synodi arbitrio puniantur. Ista quoque Clericorum repugnatio ex Dominatione Barbarorum originem sumsisse videtur.

detur. Clericus nec Actor sit nec Reus Sæculum VI.
A. C. 538.
in Judicio Sæculari sine licentia Episcopi.

Episcopus Clerico ea, quæ ipsi Antecessor donaverit, auferre non possit. Ille ipse autem, qui donavit, ea Clerico, si indignum postea se reddiderit, auferre valeat. Tunc etiam ea adimere possit, si huic Clerico cujusdam Ecclesiæ aut Monasterii Administrationem conferat. Hujusmodi Reditus Clericis ob quamdam Administrationem, aut Episcopi Beneficentia, collati Beneficiorum, ut jam ante notavimus, Origo extiterunt.

Missa celebretur hora tertia, id est, Nona matutina Diebus solemnibus, ut Fideles eo facilius ad Serum Vesperis interesse possint. Laici e Missa non exeant, priusquam Oratio Dominica fuerit recitata, & data Benedictio, si Episcopus præsens sit. Nemo Officiis Divinis armatus intersit. Istud manifeste Barbarorum causa additum est, nam Romani, nisi militarent, aut iter facerent, ne quidem gladium ad latus habebant. Præterea in hoc Concilio legitur; quia

c. 17.

c. 14.

c. 29.

c. 28.

Sæculum VI. quæ antea Diebus Dominicis facere licebat, etiamnum liceat. Volumus tamen, ut omnes omittant labores rurales, id est, non arent, vineam non putent, fœnum non succidant, frumentum non demetant, aut flagellent, non eruncent solum, non nectant sepimenta, ut plus supersit temporis, quo in Ecclesia precibus vacent. Si qui hoc Præceptum transgrediantur, non Laicorum sed Episcoporum sit eos corripere. Superius retulimus, Lege Constantini, si necessitas postularet, etiam opus rurale fuisse permisum. Quia autem Judæi per totam Galliam dispersi habitabant, omnino timendum erat, ne Christiani eorum Superstitionem imitarentur. Christiani Neophyti, si Nuptias incestas contraxerint ignorantes, non separentur, qui autem scientes spretis legibus coierint, divellantur. Judicium penes Episcopum sit. Juvenibus Pœnitentia non imponatur, nec conjugibus, nisi pars utraque consentiat; quæ de Pœnitentia publica sunt accipienda. (*) Hi sunt Canones tertii Concilii Aurelianensis, qui mihi notatu digni visi sunt.

*L. 3. Cod. de
fer. Sup. X.
§. 27.*

l. 10.

l. 24.

§. I. X.

(*) Ex his eruitur tam juvenes quam Conjuges secreto fuisse confessos, & secretam ipsis impositam Pœnitentiam; Nam Confessio publica non nisi in Ordine ad Pœnitentiam publicam admittebatur, & hæc solum peccata sua confitentibus imponebatur.